

"Alla sanktioners moder" tillämpas redan

"Alla sanktioners moder" tillämpas redan

Högern försöker utvidga blockaden mot Kuba till Europa

Biden hotar med "alla sanktioners moder" mot Ryssland. Men de sanktionerna finns på plats sedan årtionden. Fast mot Kuba. Som är utestängt från det internationella finanssystemet; som hindras från att köpa olja och drivmedel; som hindras från handel, investeringar; som hindras från turism; som hindras från normala relationer med omvärlden. Nu vill den europeiska högern, inklusive svenska Civil Rights Defenders, dra in Europa tätare i USA:s mördande blockad.

Europas höger och extremhöger är spjutspetsen på den gamla kontinenten för den globala strategi mot Kuba som USA:s utrikesdepartement och den kubansk-amerikanska maffian med säte i delstaten Florida har.

Dess roll är att undergräva det nuvarande "Avtalet om politisk dialog och samarbete mellan EU och Kuba", till dess att det förstörs, och på så sätt återgå till den politik som kännetecknas av den s.k. "Gemensamma ståndpunkten" för EU gentemot Kuba, en de facto-pakt mellan den förre spanske högerpresidenten José María Aznar och Vita huset, som från 1996 och i 20 år var ett instrument för påtryckningar och sanktioner mot Havanna, som ett komplement till USA:s blockad.

Den nuvarande vågen av olika politiska, mediala och ekonomiska påtryckningar mot Kuba från politiska organisationer i Spanien som Partido Popular, Vox och Ciudadanos, och från "anti-Castro"-föreningar och -stiftelser baserade i Spanien och som finansieras och styrs från USA, är en del av denna strategi.

Strategin av trakasserier mot Kuba kommer vid en tidpunkt som USA:s regering och dess allierade i Europa betraktar som "mogen" ? ett läge då den kubanska regeringen är som svagast. Kombinationen av de 243 senaste ekonomiska sanktionerna, införda av Donald Trump och som Joe Biden tillämnat i strid med sina vallöften, som t.ex. att stoppa penningöverföringar och hindra oljeleveranser till ön, tillsammans med att inkomsterna från turismen uteblivit på grund av pandemin, har orsakat en allvarlig brist på livsmedel, mediciner och transporter på Kuba, samt en skyhögt inflation.

Ett resultatet av denna situation var protesterna i juli 2021, ett tidigare okänt fenomen sedan revolutionens seger och som väckte förhoppningar som aldrig förr hos dem som outtröttligt arbetar för att krossa revolutionen. En gigantisk kampanj i sociala medier, som främjades av USA:s utrikesdepartementets Internet Task Force for Cuba som Donald Trump skapade 2017, såg till att

missnöjet, som är en följd av av trötthet, svårigheter och förtvivlan, kanaliseras mot den revolutionära regeringen och inte mot blockadens arkitekter och propagandister.

I juli, när krisen var som värst och pandemin nådde sin kulmen, lyckades man genom en perfekt iscensatt kampanj i sociala medier med hashtaggen "SOS Cuba" ge de kubanska institutionernas påstådda ineffektivitet skulden för de svårigheter som orsakats av blockaden, sanktionerna och pandemin, och få vissa delar av befolkningen att se en del oönskade och tillfälliga åtgärder för att rädda ekonomin från det ekonomiska kriget, som till exempel öppnandet av butiker för utländsk valuta, som bevis på systemets ojämlikhet.

I dag fortsätter Vita huset, den europeiska högern och "anti-castristerna" att utöva påtryckningar med samma förhoppning: att den ekonomiska strypningen av det kubanska folket, tillsammans med ett bombardemang i massmedia och sociala medier, kommer att leda till ett slutgiltigt uppror mot den revolutionära regeringen.

USA betalar för utpressningen i Europa. Denna dubbla strategi (ekonomisk strypning och psykologisk krigföring) har i Europa följande allierade: höger- och högerextrema partier, främst Europeiska folkpartiet, viktiga medier och ett nätverk av "anti-Castro"-organisationer som har ökat proportionellt i takt med bidragen från USA.

Vi ska komma ihåg att Washington, genom sina organ USAID och NED, varje år skickar mellan 20 och 30 miljoner dollar till ett myller av digitala medier med "kubanskt tema" och till mer än femtio "anti-Castro"-grupper, de flesta baserade i Miami. De i sin tur sprider en del av dessa medel inte bara till de s.k. interna kubanska "dissidenterna", utan även till organisationer baserade i Europa. Därför är Vita husets budskap och mål helt i linje med dessa avlönade grupper, som presenterar sig som "NGOer för mänskliga rättigheter" eller "föreningar för exilkubaner" och som bedriver ett konstant lobbyarbete med ett mycket tydligt mål i dag: att förstöra förbindelserna mellan EU och Kuba och Avtalet om politisk dialog och samarbete.

I dag ser vi en våg av olika aktioner till förmån för att blockaden mot Kuba utvidgas till Europa, bland annat:

- * Den pågående kampanjen mot turismen på Kuba syftar till att blockera inkomsterna inom en sektor som Kuba ser som en möjlig språngbräda för landets återhämtning
- * Förföljelse av europeiska företag med investeringar på Kuba genom bojkott och kampanjer mot deras image, i enlighet med Helms-Burtonlagen. Så är fallet med Hoteles Meliá, som har varit en måltavla för State Department i flera år och vars chefer har straffats enligt den ovannämnda lagen.
- * Förstörelse av Kubas medicinska samarbetsavtal med andra länder genom publicering av rapporter om påstådd "trafficking" med kubansk medicinsk personal. Dessa rapporter, undertecknade av organisationer med säte i Europa, syftar till att kapa den inkomst som i dag försörjer Kubas offentliga hälsovårdssystem och är en av orsakerna till landets nuvarande hälsovårdsproblem.
- * Bojkott av kubanska artisters turnéer i Europa, för att hindra dem från att uppträda och minska deras inkomster, i linje med det veto som redan har införts mot dem i Miami.
- * Våldsamma trakasserier mot Kubas diplomatiska beskickningar, som t.ex. den som sedan flera månader tillbaka tillämpas på Kubas generalkonsulat i Barcelona, vilket är en klar överträdelse av Wienkonventionen
- * Fysiska attacker mot solidaritetsaktivister och ständiga försök att förstöra deras evenemang
- * Påtryckningar på institutioner för att de inte ska bevilja medel för samarbete med Kuba, tillsammans med kriminalisering av NGOer och solidaritetsgrupper
- * Rättsliga stämningsansökningar mot journalister och solidaritetsaktivister
- * Motioner mot Kuba i parlament och kommunfullmäktige för påstådda "kränkningar av de mänskliga rättigheterna", enligt

manuskript skrivna i Washington och Miami

I februari i år är det 60 år sedan USA:s ekonomiska, finansiella och kommersiella blockad mot det kubanska folket offentliggjordes, men som de facto inleddes flera år tidigare. I april blir det 30:e gången som det internationella samfundet i FN:s generalförsamling kräver att USA ska avskaffa den.

Joe Bidens regering förväntades återuppta "Obamas sätt" att föra dialog med Havanna, eller åtminstone häva några av de 243 sanktioner som Donald Trump infört, särskilt de som drabbar kubanska familjer som bor i båda länderna.

Men sedan kom pandemin och protesterna i juli, och Vita huset stängde av alla möjligheter till ett närmande och hoppades att 60 år av ekonomisk krigföring äntligen skulle bära den förväntade frukten: revolutionens nederlag. Men även i det värsta ekonomiska scenariot, med dessa betalda schakaler som hugger i desperation, även med alla vägar stängda från Europa, stöttad av den internationell solidariteten kommer Kuba att stå emot.

José Manzaneda, La Pupila Insomne 220223 (Översättning: C. Vaple)

samordnare för Cubainformación.tv och medieansvarig för föreningen Euskadi-Cuba och MESC (Movimiento Estatal de Solidaridad con Cuba)

[Buscan extender a Europa el bloqueo contra Cuba](#)

HÄV BLOCKADEN MOT KUBA!

Bli en del av solidaritetsrörelsen!

Bli medlem i Svensk-Kubanska

Eller skicka ett bidrag till Stödfonden

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)

Swish 123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Bidrag till insamlingen ?Mediciner till Kuba?

23 57 15 ? 0 ELLER Swish 123 182 37 72